

i francuskih prijevoda. Prvi autor koji je na engleskom jeziku pisao o srpskoj usmenoj književnosti bio je K. Szyrma, a prve antologije jugoslavenske usmene književnosti dali su Owen i Meredith. Iako se kroz 19. stoljeće mnogo radilo i prevodilo, većina tih radova nije polazila od znanstvene osnovice. Ipak, našli su mjesto u ovoj bibliografiji zbog doprinosa popularizaciji jugoslavenske narodne pjesme na engleskom jezičnom prostoru. Općenito uzevši, znanstvenici se sve do početka 20. stoljeća nisu ozbiljnije bavili proučavanjem naše epike. U SAD proučavanje jugoslavenskog folkloru počinje tek u prvim decenijama ovog stoljeća.

Bibliografija, koju ovdje prikazujemo, jedina je te vrste do danas objavljena. Iako je već i ranije bilo objavljenih bibliografija o Jugoslaviji, samo je malen broj njih dodirivao probleme folkloru. Svrha ove bibliografije, bila bi, prema autorici, prezentacija historijskog razvitka znanja i interesa za jugoslavenski folklor na engleskom jezičnom području. U uvodnom dijelu prikazan je kratak pregled interesa za jugoslavenski folklor od najranijih dana do danas, nakon kojeg slijedi anotirana bibliografija publikacija izašlih na engleskom jeziku do kraja 1974. godine. Terminom »jugoslavenski« autorica obuhvaća prostor unutar današnjih političkih granica Jugoslavije tj. u bibliografiju su uvršteni i radovi koji se odnose na Albance, Rome, Vlahe ili druge narode koji danas tu žive. Najbolje je zastupljena usmena književnost, zatim po broju navedenih bibliografskih jedinica slijedi glazba i plesovi, dok je nešto slabije zastupljena materijalna kultura, vjerovanja, običaji i narodne igre. Radi dobivanja što potpunije slike zanimanja za naš folklor, autorica je uvrstila određen broj publikacija kojima je zadatak samo popularizacija jugoslavenskog folkloru.

Ukratko, bibliografija sadržava literaturu koja se prvenstveno odnosi na folklor. Mnoge antropološke stu-

dije u kojima se također mogu naći vrijedni podaci o jugoslavenskom folkloru nisu stoga uvrštene. Autorica upozorava na prilično nisku kvalitetu pojedinih jedinica u bibliografiji, ali smatra da se sabiranjem svega što je do sada učinjeno na tom polju može pomoći onima kojima su takvi podaci potrebni i dobrodošli.

Bibliografija sadržava 620 jedinica, svrstanih po abecednom redu autora. Na kraju su otisnuta dva indeksa, kojima je cilj olakšati uporabu bibliografije. Prvi indeks načinjen je po temama koje bibliografija obrađuje, dok je drugi sastavljen po nacionalnim, regionalnim i etničkim grupama. Anotacije (kratki sadržaji) koji prate gotovo svaku od 620 navedenih jedinica svakako pridonose kvaliteti bibliografije u cjelini.

Jadranka Puntarović

Munib Maglajlić, Bibliografija radova o narodnoj književnosti (V), Urednik Midhat Šamić, Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, Posebna izdanja, knjiga XLI, Odjeljenje za književnost i umjetnost, knjiga 6, Sarajevo 1979, 284 str.

I ova knjiga koju prikazujemo ima iste vrline i mane kao i prethodne četiri, o kojima je već bilo govora u našem godišnjaku (prikaz Maje Bošković-Stulli u NU br. 10, str. 434 — 437, i prikaz Vesne Turčin u NU br. 14, str. 184 — 185).

Dakle, ovom je Bibliografijom obuhvaćeno šest časopisa: »Behar« (Sarajevo, 1900 — 1910), »Gajret« (Sarajevo, 1906 — 1941), »Novi Behar« (Sarajevo, 1927 — 1945), »Razvitak« (Banja Luka, 1910 — 1941), »Prilozi proučavanju narodne poezije« (Beograd, 1934 — 1939). Bibliografske su jedinice podijeljene na tri osnovne skupine: epsko narodno pjesništvo, lirsko narodno pjesništvo i strana narodna književnost. Skupina epskog pjesništva podijeljena je zatim na dvije manje skupine: epske

narodne pjesme i narodne pripovijetke i predaje, a zatim je svaka od tih skupina podijeljena na manje tematske odjeljke. Samo za primjer navodimo podjelu poglavlja o narodnim pripovijetkama i predajama:

1. Izdanja i zbirke, 2. Opći radovi i interpretacije, 3. Događaji i ličnosti, 4. Motivi, 5. Mit, religija i običaji, 6. Spomeni, prevodi i izučavanja u stranim književnostima, 7. Komparativistički radovi. Nedostatke podjele građe autori su nastojali ublažiti indeksima, te na kraju knjige donose tri indeksa: indeks imena, indeks geografskih pojmova i indeks stvari i pojmova, koji, na žalost, ipak ne može nadomjestiti predmetni indeks. Osnovni je nedostatak ove Bibliografije, u čiju je izradu uloženo vrlo mnogo truda, što nema popisa članaka o usmenoj književnosti iz svakog časopisa koji je prikazan u pojedinom broju, jer bi nam to olakšalo korištenje Bibliografijom, a dobili bismo i pregledniji uvid sadržaja međuratnih časopisa.

Očito je da autori ne žele ništa mijenjati u koncepciji knjige jer je njezin osnovni nacrt ostao isti, premda je od izlaska prvog broja prošlo sedam godina. Bibliografske su jedinice razvrstane kao i u ostalim knjigama ove edicije, i nije nam jasno zašto se autori Bibliografije barem dosljedno ne drže svoje tematske podjele iz prvog sveska, bez obzira na njezine manjkavosti i nedostatke. Na primjer u 1. i 2. broju poslovice i zagonetke bile su razvrstane u posebne manje odjeljke u okviru tematske skupine narodnih pripovijedaka; u 3. i 4. su broju bile posebno izdvojene samo poslovice, a u ovom posljednjem, petom, ne izdvajaju se u manje odjeljke ni poslovice ni zagonetke. Međutim, u Indeksu stvari i pojmova navodi se deset bibliografskih jedinica u kojima se spominju poslovice i sedam u kojima se spominju zagonetke. Najčešće su to članci kojima je osnovna tema iz nekog drugog područja, a periferno spominju i sitne oblike književnosti. Ne znamo zašto autori Bibliografije nisu našli načina da to nekako preglednije na-

vedu, kad su već odstupili od uobičajene podjele na književne vrste, jer se tako ne zna jesu li sitni oblici razvrstani u neki drugi odjeljak ili se u prikazanim časopisima uopće ne spominju.

Napomenimo zaključno da je 661 bibliografska jedinica vrlo dobro rezimirana, te je upravo u tim anotacijama i najveća vrijednost ove bibliografije.

Ljiljana Marks

Makedonski folklor, Spisanie na Institutot za folklor vo Skopje, Glavni i odgovorni urednik **dr Blaže Ristovski**, Skopje, god. IX, 1976, br. 17, 173 str., br. 18, 199 str.; god. X, 1977., br. 19-20, 265 str.

Zapis o treh številkah »Makedonskega folklor« je zgolj informativen, saj prostor ne dopušča bolj poglobljene analize, čeprav bi bilo včasih to koristno.

Št. 17. Ta številka »Makedonskega folklor« pomeni nadaljevanje dvojne številke (15-16) iz leta 1975, saj prinaša drugi del referatov s 4. mednarodnega simpozija o balkanski folklori, ki je bil 7. in 8. julija 1975 v Ohridu. Znanstveniki so razpravljali o dveh temah: o sodobnih metodah in sredstvih pri zbiranju folklornega gradiva in o bizantinski glasbi in folklori pri balkanskih narodih. 17. številka »Makedonskega folklor« prinaša 19 referatov na ti dve temi.

K. Wrocławskemu iz Varšave se kot sodobna metoda pri zbiranju folklornega gradiva kažejo monografije o ljudskih pripovednikih. V svojem referatu prikaže način dela takih monografij.

Semiotika danas ni samo modna, ampak nepogrešljiva in uporabna veda. Med referati prve teme ohridskega simpozija najdemo razmišljanje o semiotiki in folklori madžarskega avtorija V. Voigta. O vprašanjih folklornega gradiva in zbiranja govoriyo trije ruski referati: J. M. Šeptunov iz Moskve piše o tipoloških problemih ustnega slovnstva z vojno